

Fietsvakantie 2023 Duitsland Langs Rivieren

Dit jaar heb ik een route gemaakt die zoveel mogelijk door rivierdalen gaat. Nadat we in Venlo zijn volgen we de **Maas** tot Roermond. Vandaar gaan we langs de **Roer (Rur)** Duitsland in tot Heimbach. We fietsen daarna langs de **Urft** tot Blankenheim en vanaf daar volgen we de **Ahr** tot aan de **Rijn** bij Remagen. Dan naar Koblenz waar we de Rijn oversteken en vanaf Lahnstein verder langs de **Lahn** tot bij Wallau. Hier volgt de oversteek naar de **Eder** die bij Grifte uitmond in de **Fulda**. Die komt weer uit in de **Werra** die we volgen tot bij Witzzenhausen. Dan doorsteken naar Arenshausen en verder langs de **Leine** naar Heilbad Heiligenstadt. Vanaf daar volgen we de **Geislede** om bij Heuthen de **Unstrut** te volgen tot Naumburg en dan verder langs de **Saale** tot Barby aan de **Elbe**. We volgen de Elbe tot in Hamburg. Dan naar het zuiden, o.a. Over de Lüneburger Heide. Vanaf Scheessel volgen we dan de **Wümme** tot in Bremen. We rijden door het centrum en gaan daarna de **Weser** over en volgen die noordwaarts tot Elsfleth. Vanaf daar langs de **Hunte** naar Oldenburg.

Door het vlakke Noorden van Duitsland rijden we dan naar Winschoten in Groningen. Na een doorsteek door Groningen en Friesland komen we bij Leek op de 10 Provinciën Route. Dit is de terugweg van het Fietserpad (Pieterburen – Pietersberg).

De route is in totaal ongeveer 2400 km lang. In onderstaande kaart is de tocht ingetekend. Er zaten weinig grote beklimmingen in deze route en de meeste rivieren volgden we ook nog eens stroomafwaarts.

Vandaag begint onze fietsvakantie. Om goed 9 uur starten we met bewolkt en fris weer.

Het is even wennen om met de bepakte fietsen te rijden, maar dat went snel.

In Mierlo hebben we de eerste stop, koffiepauze bij de Kersengaard. Er is niks te doen maar het is ook geen echt fietsweer. Het fietsen gaat gemakkelijk, we hebben de wind deels in de rug of van opzij.

In de Peel bij **Grashoek** hebben we in een overdekte picknickplaats ons brood zitten eten. Hier heeft zich na de oorlog een drama afgespeeld.

Een kruis is geplaatst ter gedachtenis aan het mijnendrama daar. Toen de Duitsers zich terugtrokken lieten ze op de Marisberg landmijnen achter.

Niet zo maar een paar, het lag er bezaaid met mijnen.

Nou trapt de geallieerden daar niet in. Die hadden 't in de gaten en zetten de Marisberg af met linten. Verboden terrein. Een dag voordat ze daar gingen opruimen ging 't mis.

Een boerenzoon ging niet over de Belgenhoek maar door het bos naar de akker aan de andere kant. Bam! Z'n been hing er nog aan, maar veel was 't niet meer. Hulp kwam al vlug op 't geschreeuw af en dat kostte weer een been. Het redden van de twee zwaargewonden kostte een mensenleven. Een dag later verloor een Tommy beide benen bij het opruimen van de mijnen. Een maand later bleek er toch nog een mijn te liggen, weer een gewonde. En een vol jaar later trapt de jachtopziener op 'n mijn, koste weer een mensenleven.

Het is een triest verhaal en het maakt veel indruk op ons. Nadat we dit allemaal gelezen hebben stappen we weer op. Gelukkig is de zon ondertussen gaan schijnen.

In Kessel drinken we koffie en thee met gebak. Hier staat het **Kasteel de Keverberg**.

Om half 5 zijn we op de markt in Roermond en drinken hier ons eerste biertje. Dan naar ons logeeradres, vrienden op de fiets. We worden hartelijk ontvangen en onze fietsen kunnen in een afgesloten garage. We maken een praatje en gaan dan naar onze kamer. Het ziet er netjes uit en de douche en wc zijn op de gang. We gaan eten in het centrum bij een Turk, goed gegeten en we drinken een lekkere kop koffie na. Dan naar de Preuverij op de markt. Ruud drinkt een Pater Linus, een blond bier van het vat en ik een Lentebok. Terug op onze kamer onze eerste dag doornemen, we hebben fijn gefietst, wat schrijven en dan naar bed.

We hebben een stuk van de LF 13 Schelde Rijn route gefietst vandaag.

De eerste dag zit er op.

2. Woensdag 24 mei Roermond – Heimbach 112.3km – 17.1km/u Tot. 210 km

Redelijk geslapen, was niet zo'n goed bed. Tijdens het ontbijt kwam de gastvrouw naar ons toe en vertelde dat haar kleindochter nog gebeld had om te vragen of ze nog gasten had. Ze vertelde haar dat ze gasten had en dat die van plan waren om 2400 km. te gaan fietsen. Nou dat geloofde ze niet, je zult het wel verkeerd verstaan hebben oma want zoveel km's ga je toch niet fietsen. Leuk om dat zo te horen. Na het ontbijt vertrekken we en gaan eerst bij de AH langs voor het eten en drinken voor onderweg. We zijn blij dat we onze shirts met lange mouwen hebben aangedaan want het is koud.

We fietsen een mooie route langs de Roer en later wordt dit de Rur. Veel over onverharde paden maar goed te fietsen. De Rur meandert heel erg, het water staat behoorlijk hoog.

Er staat een flinke stroming op en we zien regelmatig flinke stroom versnellingen. Opeens staan we voor een overstroming, dus omrijden.

We moeten de Rur vaak oversteken, ik ben de tel kwijt geraakt.

Bij een Turkse bakkerij drinken we koffie met iets van een hartig taartje, wat wij aanzagen voor iets zoets. Ze maakte

het warm en het smaakte prima maar niet zoet.

Het is een mooie groene route met veel bloemen, fluitenkruid, boterbloemen, klapprozen, korenbloemen en het gele koolzaad. Bijna de hele route over mooie en goede fietspaden.

Onderweg maken we nog een praatje met een Nederlander die op weg is naar Rome. We hebben meerdere vakantie fietsers gezien.

We moeten nog een klein stukje klimmen in Heimbach voordat we bij het Pension Haus Diefenbach zijn. We halen de bagage van de fietsen, die kunnen we in een afgesloten fietsen hok zetten. Dan met de bagage de trap naar onze kamer. Het ziet er allemaal prima uit. Eerst douchen en de kleding opspoelen, ophangen en dan naar beneden. We kunnen hier ook mee eten, het is een buffet. We nemen eerst een biertje en wijntje en gaan dan kijken wat de pot schaft. Het ziet er allemaal lekker uit en nemen eerst een kopje noedelsoep. Dan kiezen we voor heel mals [wild] vlees met jachtsaus, aardappelen in de schil met rozemarijn en gestoofde andijvie. Als toetje is er crème brûlée. Het smaakt erg lekker.

We nemen nog een kopje koffie en maken een praatje met andere gasten. Ze komen uit België en zijn hier een paar dagen om er te wandelen. Er zijn niet zo veel andere gasten, het is er rustig. Op de kamer is het alvast wat spullen inpakken, schrijven, lezen en kijken wat er ons morgen te wachten staat. De dag is voorbij gevlogen.

3. Donderdag 25 mei

Heimbach – Insul

78.6km - 15.5km/u Tot. 289 km

We hebben goed geslapen, fijn bed en alles ruim, douche en wc. Onze kleding is droog en kan weer aan, de lijn en toebehoren kunnen weer in de tas. Een goed ontbijt buffet en daarna vertrekken we met de zon. We fietsen nog een stukje langs de Rur en dan moeten we een flink stuk klimmen. Het fietspad ligt nu een stuk hoger en vanaf de hoogte zien we de Rur Stausee bij Heimbach liggen. Daarna komen we bij het riviertje de Urft tot in Blankenheim en van hieruit gaan we langs de Ahr.

We merken dat we in de Eifel zitten. Veel door de bossen, over mooie fietspaden en ook hele slechte onverharde met veel stenen. Het gaat ook steeds op en af. We hebben vandaag bijna in ieder dorp waar we door komen een wegoopbreking gehad. Meestal kunnen we er wel door over

steenslag keien en lopend. Ook moeten we regelmatig een ommetje maken.

Op een gegeven moment staan we voor de Ahr en het bruggetje is weg, de fietsroute bordjes staan er nog wel. Dit zijn we meer tegen gekomen. Dit komt waarschijnlijk allemaal door de wateroverlast die ze hier gehad hebben in 2021. Er is veel vernield, wegen en huizen.

Toch is het vandaag weer een mooie tocht, met de eerste dag zon. Om half 4 zijn we bij het hotel, onze tassen van de fietsen en eerst een biertje op het terras in de biergarten. Vanavond lekker gegeten en gedronken en even nog door het plaatsje gelopen. Ook hier is de oude brug over de Ahr weggeslagen door het hoge water en vervangen door een nieuwe ernaast. Het water stond hier tot mijn schouder hoogte.

Zo is er alweer een dag voorbij.

Landgasthaus Keuler goed verblijf met ontbijt.

4. Vrijdag 26 mei

Insul – Koblenz

86.5km – 16.7km/u

Tot 375 km

We vertrekken met een koude wind langs de Ahr naar de Rijn. We zien de verwoestingen van de wateroverlast in 2021. Veel huizen zijn flink beschadigd of staan op instorten.

Wegen en bruggen kapot geslagen en overal wordt er aan de wegen gewerkt. Het is niet verwonderlijk dat we zo vaak af moeten stappen om langs machines of iets dergelijks te gaan. Ook zijn er fietspaden die helemaal verniet zijn en dan is het weer omfietsen. Gelukkig zijn er ook weer mooie nieuwe fietspaden aangelegd. We komen door plaatsen zoals Bad Neuenahr en Ahrweiler waar toen veel doden zijn gevallen.

Tot Remagen hebben we langs de Ahr gefietst, hier komt hij uit in de Rijn. Die volgen we totdat we in Koblenz zijn. Meestal over goede fietspaden. Er wordt hier volop gefietst. Tour fietsers, race fietsers en een enkele vakantie fietser. Zo af en toe gaat de route over een industriegebied of door dorpen. Voordat we in Koblenz zijn zien we al van veraf de jeugdherberg liggen op de berg. Daar zijn we jaren geleden naar toe gefietst. De zon is vanmiddag weer gaan schijnen en dat voelde erg aangenaam aan. We zijn al op tijd in ons

hotel en gaan eerst maar douchen, wasje doen en daarna de stad in. Op de markt pakken we eerst een lekker biertje. We lopen naar de Moezel en zo verder naar het Deutsches Eck, waar de Moezel in de Rijn uitkomt, het is er gezellig druk. We eten vanavond een lekkere curry worst met friet en in een ijssalon koffie met een heerlijk stuk tiramisu. Om 9 uur zijn we terug in ons hotel en zoals iedere dag eerst wat schrijven want de volgende dag ben je het een en het ander al weer vergeten. Het is alles bij elkaar een vermoeiende maar mooie dag geweest. Morgen fietsen we naar Limburg a d Lahn.

Ibis Hotel. Met het raam dicht moeten gaan slapen i.v.m. herrie van treinen op de spoorweg.

5. Zaterdag 27 mei Koblenz – Limburg a.d. Lahn 70.9km – 15.4km/u Tot. 446km

We hebben deze morgen geen ontbijt bij onze overnachting, dus gaan we eerst naar de plaatselijke bakker. Die is vlakbij ons hotel en daar kunnen we ontbijten. Het is de eerste warme dag en kunnen in ons shirtje wegfietsen. We steken de Rijn over en fietsen er nog een heel stuk langs. Ook weer een weg die open ligt en we moeten door het zand lopen om onze weg te kunnen vervolgen. Tot in Lahnstein fietsen we langs de Rijn en dan gaat het verder langs de Lahn.

De laatste Rijnfoto.

Kerk in Diez

We komen door dorpjes, zien veel campings en een kasteel of ruïne. In Bad Ernst gaan we naar de Lidl en daarnaast is een bakker en hier kunnen we koffie drinken, op het terras in het zonnetje. Het is een mooie route, veel asfalt fietspaden

bootje op de rivier en er wordt veel gefietst. Overal zijn de boeren bezig met gras maaien en dat ruikt heerlijk. Soms zien we ook korenvelden en mais. Dan gaat de route door het bos en we moeten behoorlijk klimmen voordat we uitkomen op een parkeerplaats bij een klooster, Klooster Arnstein.

Om 4 uur zijn we in Limburg a. d. Lahn. Het is een mooi oud stadje dat vol ligt met kinderkopjes.

Klooster Arnstein

Mooi om te zien maar lastig om er overheen te moeten fietsen.

Eerst op zoek naar ons pension Bella Citta Vecchia een Bett en Bike. De tassen weer van de fietsen en we moeten 2 trappen op om onze spullen naar onze kamer te brengen. Het is vriendelijke behulpzame bediening, Italianen, die ons een handje helpen. We gaan eerst douchen en de rest wat

we moeten doen voordat we op het terras een biertje gaan drinken.

Dan lopen we door het stadje met veel oude huizen, het is er behoorlijk druk en het ziet er allemaal gezellig uit. Komt natuurlijk ook door het mooi zonnige weer. We eten ook op ons logeeradres, een Italiaans Restaurant. Ruud eet een lekkere pizza en ik een

Calzone. Een biertje en wijntje erbij en het smaakt uitstekend. Nog een kopje koffie en we kunnen er weer tegen. We lopen nog even door het stadje, nog wat foto's maken en dan zoeken we onze kamer maar weer op. Nog wat schrijven, even lezen en dan vallen de oogjes toe. Zo is er alweer een einde gekomen aan deze deze mooie dag, we genieten er van.

Dom van Limburg a.d. Lahn

6. Zondag 28 mei Limburg a.d. Lahn – Giessen 91.8km – 16.4km/u Tot. 538 km

Het is Pinksteren. We hebben goed geslapen en na een goed ontbijt kunnen we onze fietsen uit de kelder halen. We zijn laat op weg, het is al half 10. De dag begint zonnig. De route gaat nog steeds langs de Lahn. Het is druk op de fietspaden, er wordt ook veel met kleine kinderen gefietst die zelf fietsen. Op een gegeven moment zien we een vader met twee kleine kinderen fietsen waarvan er eentje duidelijk geen zin meer had. Hij hilde en hilde en maar roepen "papa, papa", maar papa reageerde niet en fietste gewoon door. Ook op het water is het erg druk met hele groepen kano's. Bij de opstapplaatsen is het erg druk, ook op het fietspad. Een enkele keer worden we ingehaald door een stel E- Bikers die ons op volle

snelheid voorbij doen, meestal jongeren. Ook zien we vandaag nogal wat mensen op een racefiets en een paar vakantie fietsers. Vandaag voor het eerst een pick-nick plaats uit de zon gezocht en gevonden onder een mooie lindeboom.

Wanneer we weer verdergaan komen we bij een sluis waar de kanovaarders door moeten.

In Webla drinken we nog een cola voordat we aan de laatste etappe beginnen naar Giessen. We hebben steeds langs de Lahn op gefietst en hem vaak overgestoken. Soms een stukje ervan af door een dorpje, langs campings en camper plaatsen.

Het is een mooie gemakkelijke tocht. Er zitten veel pluizen in de lucht van populieren en wilgen. Je krijgt ze soms in je gezicht, neus en achter je brillenglazen. Het fietspad lijkt wel op een sneeuwdek. Het is een warme dag geworden met veel tegenwind.

Om kwart over 5 zijn we op ons logeeradres "Hotel Alte Eishaus". Na onze dagelijkse rituelen gaan we naar beneden om een biertje te drinken. We eten hier ook, Ruud Schnitsel met gebakken aardappelen en sla en ik een lekkere groene salade met kip en vers fruit.

We hebben weer een mooie fietsdag gehad, op naar morgen.

Overnachting: Hotel Alte Eishaus.

7. Maandag 29 mei Giessen – Biedenkopf 74.0km – 16.0km/u Tot 612 km

Vandaag vertrekken we zonder ontbijt. We moeten een half uur fietsen voordat we een bakker vinden waar we kunnen ontbijten. We moeten daarvoor van de route af naar Wismar. Koffie met een lekker chocolade broodje en nog een kaasbroodje mee voor de lunch.

Het is een vlakke open route, veel door de velden, koren en gras wat alweer op rollen gedaan wordt. Zo af en toe door een dorpje. In de buurt van Marburg is het druk op de rivier met kano's en waterfietsen en ook op het fietspad langs de Lahn. Veel fietsers hardlopers, wandelaars en een moeder op skeelers die een kinderwagen voortduwt, een klein kind

erbij op de fiets en een hond. Alles op wielen behalve de hond.

In de buurt van Elmshausen eten we ons brood.

De Lanhtalradweg (totaal 245 km lang) is volgens internet de meest attractieve van Duitsland, een drukke fietsroute.

Om half 3 zijn we al in Biedenkopf waar we gaan overnachten. We zijn te vroeg, we kunnen pas om 4 uur terecht in het hotel en gaan dus eerst het stadje in. Op een terras drinken we een heerlijke Herrnbrau Hefe Weise, het is

wel niet zo warm maar het smaakt toch goed.

In het hotel douchen we eerst, onze kleding opspoelen en dan lekker even op bed liggen luieren. Ruud reserveert een overnachting voor de woensdag.

We lopen weer het stadje in gaan bij de Chinees eten, een

buffet. Alles heel goed verzorgd en smakelijk gegeten. Terug in het hotel wat schrijven nog wat lezen en dan is het zo weer tijd om te gaan slapen.

Kasteel Biedenkopf

Morgen hebben we weer een lange tocht voor de boeg.
Overnachting: Lahn Hotel

Na een goede nachtrust en een goed ontbijt, beginnen we aan onze tweede fietsweek. Het gaat allemaal prima, De zon schijnt wel maar heet is het nog niet. We gaan eerst naar de Lidl voor brood, beleg, fruit en drinken voor onderweg. We fietsen over een voormalige spoorweg, die liggen meestal mooi in het groen.

We moeten nog eenmaal de Lahn oversteken en wel over een smal loop/fiets bruggetje. We moeten de fiets ertegen op duwen en dat is best zwaar met die bagage.

Dan gaat de route verder en moeten we flink klimmen voordat

we naar beneden gaan naar de rivier de Eder. Onderweg mooie velden met klaprozen.

De Eder is 177 km lang en komt uit in de rivier de Fulda. We fietsen nu over de Ederradweg door een landbouwgebied.

Soms staan er hier of daar een paar koeien

in de wei. Ook veel schapen staan er overal, sommige al geschoren en die zien er maar kaal en koud uit. We hebben zin in koffie maar moeten zoeken om iets te vinden.

Uiteindelijk bij een hotel dat nog gesloten is, is een man buiten aan het werk en die wilde wel koffie voor ons maken. Meteen even naar de wc en weer verder.

Steeds maar die koude Noord/Oosten wind tegen. We kunnen onze jacks wel aan hebben. Zo af en toe fietsen we langs de Eder maar veel zien we er niet van. In

Frankenberg, een industriestad kunnen we in een park ons brood eten.

Wanneer we weer verder fietsen komen we langs de Edersee. Een stuwmeer dat ligt bij het plaatsje Waldeck. Verderop krijgen we een halfverhard fietspad, het lijkt wel een gravel pad met veel losse steentjes, boomwortels en gaten. Doordat we door een bos fietsen zie je door de schaduwplekken het pad niet zo goed. Het is heel moeilijk om te fietsen en ik ben een paar keer weggeleden.

Gelukkig niet gevallen maar ik vond het verschrikkelijk fietsen. Het duurde en duurde maar er leek geen eind aan te komen. Tot overmaat van ramp ook nog te ver door gefietst en dus terug.

Gelukkig komen we dan vlak bij ons hotel uit, het Waldhotel Dornröschenshöh. Even zitten en wat drinken voordat we onze spullen naar onze kamer gaan brengen. De fietsen kunnen weer achter slot en grendel. We kunnen hier in het hotel eten dus we hoeven de deur niet meer uit.

Het is een vermoeiende dag geweest.

Twee kleine Schnitsels en Vis

9. Woensdag 31 mei Edertal – Kassel

78.9km – 16.2km/u

Tot. 789 km

Het is te merken dat het pinksterweekend voorbij is. Het is nu veel rustiger op de fietspaden. We hebben weer een mooie route, over verharde en onverharde fietspaden, die ook goed te fietsen zijn. We fietsen veel direct langs de Eder en moeten die vaak oversteken.

Voor koffie moeten we weer zoeken want in de dorpjes waar we doorkomen is niks en dus maar even van de route af totdat we in **Fritzlar** een bakker vinden.

Op de Eder-Radweg wordt veel minder gefietst dan op de Lahntal-Radweg. Er zijn natuurlijk altijd wel dagjesmensen en een enkele vakantiefietser.

Het is vandaag ook de eerste warme dag. Bij Gifte komt de Eder uit in de Fulda, die we dan gaan volgen tot Hannovers Münden.

We zijn al op tijd in Kassel en moeten de hele stad door om bij ons hotel te komen. Wat een drukte zeg, regelmatig door het voetgangers gebied. We zien zo niet veel van de stad, je moet zo op de route letten met al die mensen om je heen.

Kasteel Felsberg

Bij het hotel aangekomen is het nog niet open maar we kunnen wel al in de Biergarten een biertje krijgen. Eenmaal op de kamer douchen, ons wasje doen en dan is het nog te vroeg om te gaan eten, dus lekker even luieren. Om half 7 naar beneden en we kunnen buiten in de Biergarten eten. Er zitten al wat meer mensen en aan de bar is het een gezellige boel. Er komen enkele toerfietsers die daar goed aan het bier gaan. Het eten is goed, geen uitgebreide kaart. We eten een Schnitzel met gebakken aardappelen en sla. Een biertje en wijntje erbij, wie doet je wat.

Na het eten lopen we toch nog de straat op maar we zitten te ver van het centrum. Hier is niks te beleven, er is wel een bank waar we geld kunnen pinnen want ze willen hier nogal eens contant geld. We lopen weer terug naar het hotel, "Hotel Zwehrener Hof". Op onze kamer merken we dat die boven de Biergarten ligt, wel wat rumoerig maar we zien wel of we er last van hebben.

Zo is er al weer een mooie, zonnige dag voorbij.

10. Donderdag 1 juni Kassel – Dingelstadt

96.5km – 16.4km/u

Tot. 885 km

We hebben gisteravond geen last gehad van de gasten die buiten op het terras zaten. We zijn gewoon door het geroezemoes in slaap gevallen. We zitten precies aan de verkeerde kant van de stad om weer op de route te komen. Dus weer dwars door de stad, maar nu is het niet zo'n drukte. We fietsen mee met het woon-werk verkeer. Het kost ons wel een half uur maar dan zitten we weer op de route langs de rivier de Fulda.

Het is weer koud en bewolkt en we pakken een shirt met lange mouwen uit onze tassen. We fietsen nu een stukje van de Fulda-Radweg tot in **Hannovers-Münden**.

Een mooi pad dat steeds langs de rivier loopt. Hannovers-Münden is een mooie oude stad met veel vakwerkhuisen, de rivieren Werra en Fulda vloeien hier samen en vormen de rivier de Weser. Hier drinken we koffie met iets lekkers erbij.

Wij fietsen vanaf hier de Werra-Radweg. Een mooie groene route, soms vlak langs de rivier en aan de andere kant bos. We volgen de Werra tot in Witzenhausen en moeten hier eerst flink omhoog en weer naar beneden om bij de rivier de Leine uit te komen. Hierbij passeren we tussen Elchenberg en Hohengandern de toenmalige grens tussen Oost- en West Duitsland dat met een groot bord is aangegeven.

Vanaf hier volgen we de Leine-Heide-Radweg. We fietsen regelmatig langs of door een stadje. Meestal goede fietspaden en erg rustig. Het is ondertussen mooi zonnig weer geworden met blauwe luchten en een aangename

temperatuur.

Ons hotel, Deutsches Haus, ligt aan de route en dat is prettig. We hebben hier een heel appartement tot onze beschikking. Het is een gewoon woonappartementen complex van 3 verdiepingen, waarvan het hotel de bovenste verdieping huurt. De fietsen staan bij het hotel in een afgesloten hok. We hebben dus de ruimte en kunnen onze spullen overal kwijt. Onze kleding hangt riant in de keuken met de balkondeur open en is dus zo droog.

Het is nog vroeg dus we lopen even het stadje in en gaan naar de supermarkt dan hoeven we daar morgenvroeg niet meer naar toe. We weten nu ook meteen waar we morgen ons brood kunnen kopen. Wanneer we in het hotel komen om te gaan eten zitten er nog 2 groepen fietsers, Duitsers, van onze leeftijd. Ze hebben herrie genoeg en laten zich het bier goed smaken. Ze zitten allemaal aan de halve liters. Wij hebben vanmiddag bij aankomst natuurlijk ook een biertje genomen en doen het wat rustiger aan. Ik eet vandaag een lekkere goulash soep met toast en Ruud heeft 3 stuks gebakken groente met gekookte aardappelen en saus. Een lekker biertje erbij en koffie na. De eigenaar/ober komt nog langs met een mandje met kleine flesjes likeur. Ik neem een lekkere kruiden bitter en Ruud neemt een kersen likeur (voor mij). Weer naar ons appartement, kleding opruimen, spullen weer in de tassen en dan nog wat schrijven en lezen voordat we gaan slapen.

11. Vrijdag 2 juni

Dingelstadt – Sömmerda

90.4km – 16.4 km/u Tot. 975 km

We hebben hier ook weer een goed ontbijt en we hebben onze fietsen al klaar staan. Nog even brood halen en dan op weg. Ook nu is het nog frisjes en kunnen we jacks nog wel aan hebben. Vanuit hier gaat het langs de rivier de Unstrut. Over de Unstrut-Radweg. Het gaat gemakkelijk over goede

fietspaden, mooi langs de rivier, door dorpjes met vakwerkhuisen. Langs de akkers en door de bossen, heel afwisselend. Dan weer een weidse blik over graslanden en korenvelden en op de achtergrond de bergen. Bij een

bakkerij kunnen we koffie drinken met een lekkere koek erbij. De zon is er inmiddels ook weer en het voelt en ziet er allemaal mooi uit.

Dan veranderd het mooie fietspad in een pad met allemaal betonstronken. Deze sluiten niet aan elkaar aan het gaat steeds van bonkerdebonk. Je kunt merken dat je in het Oostelijk gedeelte van Duitsland fietst. Ook in de dorpen liggen nog allemaal van die keien waar je overheen hobbelt, niet erg prettig om overheen te fietsen.

We hebben te laat opgemerkt dat de route linksaf ging en moeten nu een heel stuk over zo'n keienweg langs de velden. Ook hier komen we doorheen en we zijn weer in de plaats waar we overnachten. We moeten naar Hotel Balkan, een klein hotel, we kunnen er zo naar toe fietsen. We drinken eerst een biertje voordat we de spullen van de fiets halen. De accu's mogen we niet mee nemen naar onze kamer, vanwege brandgevaar. Dit hebben we nog niet eerder gehoord en we doen het toch. De fietsen zet de baas zelf weg achter een hek waar een grote hond zit die de boel bewaakt. Ze staan ook nog eens binnen. Hij ziet dan dat de accu's er toch af zijn en zegt er iets van. Nou zegt Ruud dan haal ik ze wel en kun je ze in de garage opladen. Uiteindelijk toch niet nodig.

Schloss Altengottern

's Avonds eten we in het hotel, het is er erg rustig. Het eten wordt op een Bulgaarse manier bereid. Ruud eet 3 stuks gegrild lekker mals vlees met knoflook en zigeunersaus en friet. Ik eet varkensvlees wat is opgerold en gevuld met paprika, champignon, ham en met kaas erover gebakken. Een schaal met knoflooksaus en groente, erwten, worteltjes, boontjes en paprika. Het smaakt heerlijk. We drinken er een biertje bij. Zoals gewoonlijk nog een kop koffie na en we kunnen er weer tegen. Daarna lopen we nog even door het dorp, maar het stelt niks voor. Wel komen we langs een bakker dat is handig voor morgen. Morgen hebben we een lange etappe omdat we in Naumburg niet terecht kunnen. Dus weer op tijd gaan slapen.

12. Zaterdag 3 juni Sömmerda – Weissenfels a.d. Saale 120km–16.0km/u Tot.1095 km

Vanmorgen wordt het ontbijt aan tafel geserveerd en het was weer prima.

Onze fietsen had de baas ondertussen weer voor de dag gehaald en dus na het ontbijt de tassen weer op de fietsen en op pad. We fietsen de Unstrut-Radweg tot in Naumburg. We rijden er veel langs en moeten hem regelmatig oversteken. We zien veel boeren die druk bezig zijn met het maaien van gras, keren en door de machines halen om er een rol of pak van te maken. Er is overal veel gras te zien maar nauwelijks koeien. Vanaf Naumburg hebben we langs de rivier de Saale gefietst.

Vanmiddag komen we weer op een pad dat bijna niet te fietsen is. Eerst losse stenen en gaten en daarna een smalle strook meer gras dan pad waaronder ook

allemaal gaten zaten en stenen lagen. Het ziet er meer uit als wandelpad dan fietspad, maar we zijn er gekomen.

Ook door een paar dorpen waar in het centrum van het dorp allemaal weer van die grote keien liggen. Het is een heel gehobbel om er doorheen te fietsen. Het schijnt dat dit nog bestrating is van voor de oorlog. Je merkt hier wel dat je in het Voormalige Oost Duitsland fietst.

Het laatste stuk fietsen we over een breed onverhard pad langs allemaal volkstuinten en komen zo aan de achterkant van het hotel uit, Hotel Schöne Aussicht.

Het is een vermoeiende tocht en een lange zit geweest. Om kwart over 6 zijn we pas in het hotel. Eerst spullen op de kamer, fietsen wegzetten en meteen gaan douchen. We gaan naar het restaurant, bestellen eerst een biertje en dan het eten. Een lekkere kop aspergesoep en een soort hamburger met kip, sla komkommer en tomaat. Wafelfrietjes met mayonaise en chilisaus. We

hebben honger en het smaakt heel lekker. Nog een biertje erbij en het is genoeg voor vandaag. We hebben een voldaan gevoel, zowel van het eten als van het fietsen. We hebben weer een mooie ruime kamer met douche en wc.

13. Zondag 4 juni Weissenfels – Wettin 74.4km 15.1km/u Tot. 1169 km

Zoals ieder dag op tijd wakker en de boel weer inpakken en alles klaarzetten voor vertrek. We hebben hier weer een goed ontbijt buffet, kunnen eten wat we willen. We vertrekken met de zon, het is een aangename temperatuur.

We volgen nog steeds de Saale-Radweg een mooie route alweer met veel groen en veel oude bomen. We zien een vos in het veld, een prachtig dier met een mooie lange staart. Het is echt telkens weer anders en we genieten van de natuur, de geuren en kleuren om ons heen.

Op een gegeven moment moeten we een smal steil talud op om over een oude spoorbrug de Saale over te steken. Het is lopen en flink duwen om de fiets omhoog te krijgen met dat gewicht achterop. Het lukt ons en we gaan weer verder over mooie paden. Deze zien er af en toe uit of het

gesneeuwd heeft, zoveel pluizen liggen er. Aan de rand van de stad Halle aan de Saale ligt een mooi park en hier gaan we weer fijn uit de zon zitten om ons brood te eten. Zo af en toe komt er een oud treintje met toeristen langs. Even verderop langs de Saale is het ontzettend druk op en langs het water. Er zijn kano's, waterfietsen en kleine bootjes op het water en wordt volop gefietst. Er is een soort strandje, grasveldje en veel mensen genieten van het mooie zonnige weer. Voordat we in Wettin zijn moeten we de Saale nog een keer oversteken met een pont.

We zijn weer op tijd bij ons logeer adres. Dit keer een pension. Even een telefoontje naar de eigenaar en die is er zo. Een aardige vriendelijke man, die ons het huisje laat zien. We hebben een heel huisje tot onze beschikking en hoeven een keer niet met de bagage naar boven. Beneden is de slaapkamer, douche en wc en boven is de keuken. Het is een oud huis uit 1876 met lage deurtjes, op en afstapjes. We hebben een terras achter op het plaatsje en aan de voorkant langs het pad ook nog een. De eigenaar vertelt ons dat hij zelf ook veel gefietst heeft, meestal met de racefiets en veel in Italië. In de gang hangen lampen gemaakt van een fietswiel en van een crankstel.

We krijgen de sleutels, ook van de garage waar we straks de fietsen in kunnen zetten. We gaan eerst het stadje in en fietsen naar boven naar de grote burcht, die over de rivier uit kijkt, Huis Wettin, met nog een deel van de stadsmuur. Hier is een restaurant en we willen er een biertje gaan drinken. Dat is pech, de zaak sluit om 4 uur en het is 5 minuten voor 4, we krijgen niks meer. Dan weer naar beneden en halverwege is nog een café. Niks te doen, de tap wordt niet meer gebruikt, maar ze hebben wel een flesje bier voor ons. Terug bij ons onderkomen zetten we de fietsen in de garage. We gaan douchen, ons wasje doen die we buiten kunnen hangen en gaan dan kijken waar we wat kunnen eten. Er is niks anders dan een Turk. Niet erg, een dürüm smaakt ook prima. Het is een druk tentje waar veel afgehaald wordt. Bij de ijssalon ernaast (stelde niet veel voor) nog een kopje koffie gedronken. Terug in ons huisje de was binnen gehaald, alles droog en schoon voor morgen. In de koelkast staat bier en wijn alles bij de prijs inbegrepen. We nemen de glazen en de fles mee naar ons terrasje voor waar we heerlijk nog kunnen zitten. Daar ligt ook een steen met daarop een uitspraak van Albert Einstein.

Wat lezen en schrijven en we genieten nog na van deze mooie zonnige warme dag. \

14. Maandag 5 juni Wettin – Schönebeck 88,9km – 16.3km/u Tot.1258 km

We hebben vanmorgen in ons keukentje zelf voor het ontbijt gezorgd. Koffie en thee gezet en een chocolade broodje erbij gegeten, geen luxe maar goed genoeg. We fietsen weer langs de Saale over mooie fietspaden. We hebben mooie verschillende uitzichten vooral in de ochtend. We kijken tegen de berghellingen langs de Saale en velden vol

Bernburg

met klaprozen en ook in de bermen volop bloemen.

Door het bos over een mooi onverhard goed fietspad. De wegen in de dorpen zijn bar en boos om doorheen te fietsen. Op een bankje in de schaduw gaan zitten om te eten, maar dat is geen succes. Het stikte er van de muggen. Gauw de spullen maar weer ingepakt, maar geen bankje meer te zien. Uiteindelijk langs de weg op een verhoging tegen de reling gaan zitten.

Het is overal erg rustig en we moeten nu de Saale oversteken met een pontje. Vlak daarna wordt de route omgeleid, een wegoopbreking. Is wel jammer want nu fietsen we niet meer langs de rivier en missen we het laatste stukje. We moeten nu over de secundaire weg en deze is heel druk, ze rijden de vouwen uit je broek. Vanaf Barby is het wat rustiger, hier ligt ook een fietspad langs de weg. We zijn nu zo in Schönebeck bij Hotel Domicil.

In de biergarten eerst een biertje nadat we de spullen naar onze kamer hebben gebracht. We zitten er niet lang. Het is een rommelig ongezellig terras en er zit verder niemand. Dan eerst maar gaan douchen en de kleding opspoelen. We eten in het hotel, ook zo sfeerloos, maar de spaghetti smaakt prima. De koffie zetten we wel op de kamer en Ruud belt ondertussen om voor woensdag iets te boeken. Dat lukt pas de derde poging, maar het is weer geregeld.

Het is weer een mooie rustige fietsdag geweest, op naar morgen.

15. Dinsdag 6 juni Schönebeck – Tangermünde 97.4km -16.8km/u Tot. 1355 km

We beginnen vandaag aan onze derde fietsweek. Het is een gemakkelijke route, een beetje saai, doet nogal Hollands aan, heel erg vlak. Net zoals de

schapen met lammetjes. We fietsen nu de Elbe Radweg en zien maar heel weinig van de rivier. Het gaat over dijken en in de weilanden zien we veel ooievaars, reigers en soms vliegt er een roofvogel over je heen.

We komen door Magdeburg. De stad is een grote bouwput, alles ligt open, overal omleidingen, en de voet en fietspaden lopen allemaal door elkaar. Er wordt hier een

nieuwe brug gebouwd over de Elbe. We zien dus niets van de stad en het centrum, want we hebben geen zin om overal tussendoor te gaan fietsen naar het centrum.

Het gaat verder over een mooi fietspad door een dennenbos en over een fietspad waar bij elke boom de wortel het pad omhoog duwt, dus hupsen we wat af.

Neustadter Tor

Rathaus

Eulenturm

Als we in Tangermünde zijn gaan we eerst op een terras een biertje drinken. We zien hier ooievaars op hun nesten zitten en af en toe is het een flink geklepper. Daarna lopen we het stadje in om wat rond te kijken en foto's maken. We zijn hier al eerder geweest in 2015 toen we de Hanzeroute fietsten. Enkele gebouwen herkennen we nog wel, zoals het Rathaus en de Neustadter Tor en de mooie vakwerk huizen. Bij ons logeeradres aangekomen, Pension Luisenhof", moeten we via een code die we gekregen hebben de sleutel uit een kastje halen. In de biergarten zitten 3 mannen en 1 vrouw aan het bier. We maken een praatje met hen en ze vallen bijna van hun stoel als ze horen dat we helemaal uit Nederland zijn komen fietsen. Een van de mannen biedt ons een flesje apfelcorn aan. Ruud bedankt er voor maar ik wil er wel een, lekker hoor. Hij bood er nog een aan maar daar bedankte ik toch voor. Nou neem het dan maar mee voor vanavond. Hij bleef maar aanhouden dus oké. Dan de spullen van de fiets en naar onze kamer. Eerst douchen en de gebruikelijke rituelen voordat we naar het stadje lopen om te gaan eten. Bij een Italiaans restaurant weer lekker zitten eten en drinken. Wanneer we weer bij ons pension aankomen zitten die mensen er nog en vragen of we nog een biertje willen drinken. We bedanken er voor, we gaan naar onze kamer, het is mooi geweest voor vandaag. Op de kamer nog wat schrijven, lezen en zo is er alweer een dag voorbij.

16. Woensdag 7 juni Tangermünde – Wittenberge 91.3km -17.1km/u Tot.1446 km

Vanochtend een goed ontbijt geserveerd aan tafel, de gasten van gisterenavond zitten hier ook te ontbijten. Een van die gasten schuift een flesje apfelcorn naar me toe en ik weer dit af, hij geeft aan meenemen, oke? En ik stop het maar in mijn tas. Zoals elke morgen zitten we weer om 9 uur op de fiets. We fietsen dwars door het stadje en steken dan de Elbe over. Het gaat verder over de doorgaande weg, niet druk met soms een fietspad erlangs, naar Stendal. Even het stadje in, wat rondkijken, een paar foto's maken en weer verder. Ook nu zien we weinig van de rivier maar het is wel een mooiere route

dan gisteren. Meer begroeiingen langs de wegen, volop bloemen en rozenbottel struiken die volop in bloei staan. Ook hier weer hele velden vol met klapprozen als een rode deken.

Door een mooi dennenbos dat later een loofbos wordt. Het is mooi fietsen en we hebben zin in koffie. Tot 12 uur door moeten fietsen voordat we eindelijk koffie hebben.

Net voor Havelberg steken we het riviertje de Havel over. Het gaat allemaal heel rustig en vlak en we fietsen ontspannen met lekker warm zonnig weer, wel veel tegenwind. Maar dat is met de E-Bike niet zo'n probleem. Zo af en toe fietsen we over een dijkje en hier kunnen we dan weer neerstrijken op een bankje voor de middagpauze. Hier komen we er achter dat we zo'n 20 km. verder moeten fietsen dan gedacht. Ruud heeft zich verkeken in de afstand, heeft naar de afstand van morgen gekeken. We fietsen weer verder en komen in Wittenberge, in een gedeelte waar vroeger industrie gevestigd was. We komen

bij Pension/Bett + Bike König. Een vrouw op leeftijd en op kousenvoeten doet de deur open en is allervriendelijkst. Ze laat Ruud de kamer zien en we doen onze tassen van de fiets. De fietsen kunnen we in de kelder zetten. Het is een oud huis, eerst een flinke opstap en daarna een paar treden af naar de kelder. Het is beetje manoeuvreren maar het lukt. Dan naar boven naar de kamer, het ziet er allemaal erg sober uit, maar het bed is in ieder geval schoon. Douche en wc ook en de rest zover je het ziet. Er is een keukentje bij waar ze morgenvroeg het ontbijt neer zet. Ze vertelt dat ze alleen is en dat ze last van haar benen heeft. Het huis is van haar ouders geweest. Haar zoon woont in Berlijn en vind dat ze daar ook maar moet komen wonen, maar dat wil ze niet. Als we uit het raam kijken zien we de tuin!! Daar staat een tafel in en het gras staat zo hoog als het tafelblad. Duidelijk dat daar dus nooit iets aan gedaan wordt. We zitten aan de rand van de stad, het lijkt een beetje op een oude arbeidersbuurt, die helemaal is opgeknapt. Er heeft ooit een oliemolen gestaan en het hele gebied is nu een groot complex met hotel, restaurant en vergaderruimtes. Alles heel ruim opgezet. Wanneer we willen gaan eten moeten we ongeveer een kwartier lopen voordat we bij een restaurantje zijn. We kunnen er buiten zitten en een lekkere Weissen drinken. Het is er gezellig druk en het eten ziet er goed uit, een kipburger met friet en sla. Een kopje koffie nog en we kunnen er weer tegen. Om naar het centrum van de stad te gaan hebben we geen zin meer. Weer terug bij ons pension bekijken we het huis eens goed. Het is echt oud, overal laat het stucwerk los her en der gaten in de muur en de poort naar de tuin die hangt er ook maar wat bij. Maar we hebben een goed bed en veel meer hebben we niet nodig.

Achteraf is het toch jammer dat we niet naar het centrum zijn gegaan want het is een stad met een mooi centrum.

17. Donderdag 8 juni Wittenberge – Hitzacker 77.8km – 17.7km/u Tot. 1524 km

Ons ontbijt ziet er goed uit, evenals de gastvrouw die ziet er nu ook goed verzorgd uit. Gisteren avond toch nog 2 fietsers aangekomen vertelt ze. Na het ontbijt de fietsen uit de kelder gehaald waar er dus nog 2 staan. Het is passen en meten om ze er uit te krijgen maar als ze dan weer op de stoep staan kunnen de tassen er weer aan. Onze gastvrouw zwaait ons uit als we vertrekken. Eerst langs een supermarkt voor de proviand voor vandaag. Even verder komen we op de route, op de dijk en zien we de Elbe liggen. Zo af en toe zien we een roofvogel in de lucht zweven en zit er een buizerd in de berm. Die vliegt meteen op als we in de buurt komen. Ook zien we veel reigers en ooievaars, er staan hier regelmatig palen met een nest en een ooievaar erop. Op sommige stukken grazen schapen langs de dijk.

We blijven de dijk volgen, het is een onverhard stoffig pad en onze benen en tassen zijn hartstikke grijs.

Bij een kleine haven bij café Eisvogel kunnen we koffie drinken met een lekker stukje gebak. Het is zonnig en warm en we fietsen steeds in de zon. Het is wel mooi, aan de ene kant de rivier en de andere kant afwisselend landbouw en veel groen, bomen en struiken. Gelukkig vinden we een schaduwplekje bij een bushalte waar een bankje staat onder een boom en daar is het heerlijk zitten om ons brood te eten. Tot in Domitz fietsen we steeds over de dijk en zo af en toe door een plaatsje. Via een brug de Elbe overgestoken en aan de andere kant ook weer over de dijk verder.

We zijn om half 4 bij ons hotel. Wanneer we ons gemeld hebben vragen we om een borstel om onze tassen af te borstelen. De eigenaar weet al waar we vandaan komen en komt met een emmertje water en poetst mee. Als we de boel op onze kamer hebben staan gaan we eerst in de biergarten een Hefe Weizen bier drinken, hebben we wel verdiend. Het is een gezellig terras met veel groen en veel mooie bloeiende planten. Daarna de gebruikelijke rituelen en Ruud gaat aan het bellen voor een kamer voor zaterdag. Het lukt niet meteen en uiteindelijk 20 km eerder dan gepland toch iets kunnen reserveren.

We hebben weer een mooie kamer in Hotel Lindenhof maar kunnen er niet eten, op donderdag is de keuken gesloten. Dan maar het stadje in en bij een restaurantje buiten zitten eten. Het lijkt erop alsof er onweer zal komen. Het wordt wat bewolkt, maar een beetje gerommel en een enkele bliksemschicht meer is het niet. Na het eten lopen we nog even een rondje en willen nog ergens koffie drinken maar alles is al gesloten. Het is een mooi plaatsje met veel oude huizen. Nog even naar de Elbe en we komen bij de Prins Claus promenade, grappig. Claus von Amsberg is hier in dit dorp geboren! Het is een hete fietsdag geweest.

18. Vrijdag 9 juni

Hitzacker – Geesthacht

66.4 km -16.2km/u Tot.1590 km

Vanmorgen weer op tijd de fietsen klaar om te vertrekken maar Ruud kan de Garmin niet aanzetten, dus de reserve uit de tas gehaald. Dan weer op pad, het gaat allemaal gemakkelijk, fietspad onderaan de dijk langs de Elbe. Soms even boven langs en dus zicht op de rivier. Langs de dijk staan veel grote boerderijen met mooie tuinen. We fietsen ook regelmatig door plaatsen en hier

komen we langs een kleine supermarkt, bakker en café, alles in een. Hier hebben we onze koffie pauze. Dan weer verder langs en over de dijk.

We zien hier wel minder vakantiefietsers. Het is behoorlijk warm en we fietsen de meeste tijd in de zon en dan is het weer fijn om een schaduwplek te hebben om onze lunchpauze te houden. Het gaat allemaal prima en we fietsen zo door totdat we de Elbe over moeten steken. Vanaf de brug zien we de mooie stad Lauenburg aan de overkant liggen. Om er

doorheen te fietsen is een ander verhaal. Ik vind het verschrikkelijk om over die keien te moeten rijden. Het is er druk en we hebben moeite genoeg om op de fiets

te blijven. We stappen dan ook niet af om rond te kijken en foto's te maken. Dan moeten we een steil straatje naar beneden om weer bij de Elbe te komen. Ruud fietst, maar ik loop liever naar beneden. Weer verder over een mooi

fietspad en we komen langs de jeugherberg waar we in 2015 gelogeed hebben. De stad uit moeten we een hele steile keienweg op 15%. Wat een gedoe zeg, ook met de E-Bike zijn we blij dat we boven zijn. Dan de bocht om over een onverhard pad, het gaat snel omhoog en ik rijd de struiken in. Een jonge man die op een bankje zit helpt me om de fiets weer op het pad te krijgen. Dan heeft Ruud in de gaten dat ik niet volg en stopt. We gaan verder tot het echt niet meer te fietsen is. Het is meer een wandel dan een fietspad, steil met allemaal boomwortels. Het laatste stukje moeten we de fietsen omhoog duwen. Gelukkig hebben we dit ook weer gehad.

We kiezen er nu maar voor om een doorgaande weg te volgen waar een fietspad langs ligt. De laatste km's gaan toch weer over een onverhard goed fietspad door het bos, is wel mooier fietsen. We komen bijna bij ons hotel uit. Hotel Elbblick, onze kamer kijkt natuurlijk niet uit op de rivier. We douchen en gaan lekker even op bed liggen dutten. We lopen naar de rivier en gaan er op een terrasje een biertje drinken. We zitten hier heerlijk en Ik ga wat zitten schrijven. We zien dat mensen hier een friet en worstje e.d bestellen en we krijgen er ook zin in. Dus ook wij gaan hier een lekker frietje met een worstje met himbeer saus en sla eten. Ik neem nog een ijsje en we wandelen nog even naar de Elbe. Dan terug naar ons hotel en op het terras met wel uitzicht op de Elbe, een kopje koffie en sluiten af met een wijntje en biertje. Het is weer een mooie fijne fietsdag geweest.

19. Zaterdag 10 juni Geesthacht – Hamburg 61.3km 15.6km/u Tot.1651 km

Hiep Hiep Hoera voor de jarige Jill.

We vertrekken vanmorgen met een frisse wind. Eerst bij de plaatselijke Lidl langs, daar hebben ze lekker vers brood dat je zelf moet snijden. Ook voor morgen proviand inslaan want op zondag zijn de supermarkten gesloten en bakkers zullen we hier ook niet veel zien. Eerst fietsen we nog langs de Elbe en daarna komen we op een betonplaten fietspad maar dit fietst prima. Het is een heel lang recht fietspad met veel bomen en struiken er langs. Het is ondertussen ook weer behoorlijk warm geworden. Net voor Hamburg komen we weer bij de Elbe. Hier is het druk met fietsers, veel jongelui die zo te zien op weg zijn naar een plekje aan de rivier waar ze kunnen zonnen, zwemmen.

We kunnen koffie drinken op een drukke locatie [**Wasserkunst Elbinsel Kaltenhofe**] waar ook een receptie bezig is. We moeten de Elbe oversteken en denken dat het de laatste keer is dat we die oversteken. Niet dus en we gaan weer een brug over.

Ook dit is niet de laatste brug maar wel een mooie. We merken dat we de verkeerde kant opgaan dus terug. We komen weer op de goede route en het wordt steeds drukker. We moeten onder de snelweg door en een stukje langs de snelweg. Dan komen we uiteindelijk over de laatste brug over de Elbe en de mooiste.

Het is de **:Alte Harburger Elbbrücke**: en komen in de wijk Harburg. We kunnen nergens een plekje vinden om ons brood te eten. Dan maar bij een tankstation daar staan wat banken in de schaduw, niet het mooiste plekje. Een beker koffie erbij en we kunnen weer verder. We fietsen nu door buitenwijken waar veel Turkse winkels zijn. Om 3 uur zijn we al bij ons hotel. Het ligt aan de doorgaande weg en het is van een Griekse eigenaar en met een Grieks restaurant: Hotel Majestätische Aussicht met restaurant

Pegasos. We hebben een heel sobere kamer met douche en wc, netjes maar meer ook niet. We zetten onze spullen op de kamer en gaan dan een biertje pakken. Op het terras drinken we een lekkere **Weihenstephaner**, bier van de tap. De Bayerische

Staatsbrauerei Weihenstephan, is de oudste nog bestaande brouwerij ter wereld. Daarna naar onze kamer voor de douche en ons wasje. We hebben de tijd voordat we gaan eten en luieren, lezen en schrijven wat. Als we beneden komen is het erg druk, er is een feest. Op het terras is nog plaats genoeg, maar al gauw komen er meer gasten en wordt het gezellig druk. De eigenaar en obers zijn erg vriendelijk en wanneer het eten voor ons staat ziet het er allemaal lekker uit. We eten een Grieks gerecht, vlees met tzatziki en een chili saus met zoete aardappelen en sla. Een biertje en wijntje erbij het smaakt uitstekend. Een kopje koffie na en we kunnen er weer tegen. Op de kamer kijkt Ruud voetbal en ik ga wat lezen.

De fietsen moeten later, als de meeste gasten vertrokken zijn, nog op het afgesloten terras gezet worden en dan kunnen we weer gaan slapen.

20. Zondag 11 juni Hamburg – Rotenburg [Wumme] 98.7km-16.1km/u Tot. 1750 km

We hebben een hotel zonder ontbijt, dus maar een choco broodje met wat sap voordat we op de fiets stappen. Er is niemand aanwezig en via een achteruitgang kunnen we vertrekken. Om 8 uur zitten we al op de fiets, het is nog heerlijk fris en we zitten meteen op een mooi onverhard fietspad door het bos. We ontkomen er niet aan en krijgen toch weer een steentjes pad wat lastig te fietsen is. Vooral de afdalingen want het gaat flink op en af.

We komen op de Lüneburger Heide een heel mooi natuur gebied met prachtige fietspaden, langs een doorgaande weg met nauwelijks verkeer.

Om kwart voor 10 drinken we koffie met iets lekkers erbij, daar hebben we zin in na ons karig ontbijt. Nu gaat het verder over onverharde fietspaden met een karrespoor er langs, allemaal nogal zanderig. we komen veel paarden met wagens tegen.

Dan komen op een plek uit waar typische huisjes staan. Het is het plaatsje Wilsede een klein autovrij dorpje, gelegen in het midden van de Lüneburger Heide. Er wonen minder dan 50 mensen in het dorpje en het ziet er nog net zo uit als het begin van de 19e eeuw. Wilsede is alleen te voet, per fiets, te paard of met paard en wagen te bereiken. Dat hebben we gemerkt want we zijn er veel tegen gekomen. Er lag ook een weg doorheen met van die grote keien en de fietsers hadden er langs over het zand zelf een fietspaadje gemaakt. Veel fietsers hebben we hier niet gezien.

Nadat we 60 km gefietst hebben en gepauzeerd, fietsen we uitsluitend over landbouw weggetjes met veel bomen en dus veel uit de zon. We drinken nog ergens een cola en gaan van daaruit rechtstreeks naar Rotenburg.

De Wümme Radweg laten we verder voor wat het is, we vinden het wel genoeg met deze temperatuur. Bij Hotel Am Pferdenmarkt aangekomen is het zoals altijd, eerst de fietsen leeg maken, dan de fietsen achter het hotel in de parkeer garage zetten, in een afgesloten ruimte. Op onze kamer eerst douchen, onze kleding laten we in de douchebak vallen zodat het stof er al uit kan spoelen. Nog wat zeep erop, spoelen en klaar. We eten

vanavond weer bij een Italiaan. Een lekkere pasta, Ruud met rundvlees en een tomaten saus en ik met ham champignon saus. Een wel verdient biertje en wijntje erbij en we laten het ons weer goed smaken.

Nog een kopje koffie om het geheel af te sluiten en dan nog even een rondje lopen. Kijken of we de Rivier de Wümme nog ergens zien, niet dus. Terug op onze kamer de boel weer ingepakt en wat liggen lezen totdat de luikjes dicht vallen en dat is meestal vrij snel.

Zo is er weer een mooie warme fietsdag voorbij.

21. Maandag 12 juni Rotenburg – Oldenburg

118.2km -17.3km/u Tot. 1868 km

Vanmorgen weer op tijd eruit, ontbijten en de boel weer op de fietsen en wegwezen. We willen naar de supermarkt maar vinden hem niet, dus de Wümme radweg op. De Wümme ontspringt op de Lüneburger Heide en mondt uiteindelijk uit in de Wezer. In het stadje zijn we over de rivier gegaan, maar verder hebben we er niks van gezien. Wel een mooie route en we steken de rivier nog 2 keer over. Tot in Bremen fietst het gemakkelijk met de wind meestal in de rug. We hebben er nu 60 km. opzitten en moeten er nog zo ongeveer 60 km fietsen.

Bremen is een oude Historische Hanzestad en hier zijn we ook geweest in 2015.

Ook nu eten we hier een broodje worst met Senf [mosterd]. We lopen en kijken wat rond. Natuurlijk zien we ook het bronzen beeld van de Bremer Stadsmuzikanten. Het sprookje van de gebroeders Grimm speelt zich af in de stad Bremen. Het gaat over een haan, een kat, een hond en een ezel die elkaar ontmoeten. Ze worden slecht behandeld door hun eigenaren en besluiten verder te gaan als stadsmuzikanten in Bremen.

We fietsen gemakkelijk de stad uit en komen nu op de Weser Radweg. Over de dijk langs de rivier met de wind in de rug gaat het gemakkelijk. We stoppen bij een Melkhut, een pauzeplaats waar je koffie, thee, ijs of iets fris kunt kopen en drinken een appelsap en een maraqua sap. We gaan nu van de dijk af en

fietsen onder aan de dijk. Schapen grazen op en tegen de dijk aan. Dan gaan we verder van de rivier af over slechte betonplaten en landbouwweggetjes die veel kapot gereden zijn door de boeren. Hier zie je ook veel boerderijen en stallen met koeien. Ook veel boomkwekerijen. De laatste 5 km voor Oldenburg gaan we de dijk weer op en zien we de rivier de Hunte. Oldenburg binnen komen is wat rommelig en druk, met veel fietsers links en rechts om je heen. Om half 6 zijn we bij Hotel Alexander. We gaan eerst douchen en daarna meteen naar een Gasthaus waar we kunnen eten en een lekker biertje drinken. Het is een hete dag geweest en onze laatste dag in Duitsland, morgen zijn we weer in Nederland.

22. Dinsdag 13 juni Oldenburg – Winschoten

116.2km – 17.5km/u

Tot.1984 km

Dit wordt onze vierde week en de laatste van deze tocht. Het is allemaal snel voorbij gegaan. Vandaag geen ontbijt in het hotel maar bij de bakker om de hoek. Vanmorgen tot de koffie pauze, om half elf, gaat het over mooie onverharde fietspaden. Een heel stuk over een fietspad met aan de ene kant het spoor en de andere kant veel groen, bomen en landbouw. Ook door een mooi oud bos gereden. Mooie route langs de Jümme, klein riviertje, over en onderaan een dijk gefietst.

Uitkijkpost via een steil paadje over de Jümme en zitten eten bij Filsum, op een mooie picknick plaats.

Dan weer verder richting Leer, waar we de rivier de Ems over steken. We fietsen dwars door de stad en in een drukke winkelstraat bij een grote supermarkt drinken we nog een cola. Dit is de laatste grote plaats voor de grens met Nederland. We passeren de grens als we 98 km gefietst hebben en komen in Nieuweschan. We zijn weer in Nederland, niks van te zien maar

toch, we zijn in provincie Groningen.

De laatste km's fietsen we over een mooi fietspad langs de doorgaande weg naar Winschoten. We

logeren hier bij vrienden op de fiets. In een groot oud monumentaal pand tegenover het station. De gastheer en vrouw ontvangen ons hartelijk en nadat we de bagage in de hal hebben gezet kunnen we met onze fietsen achterom naar de garage. Hier kunnen we ook onze accu's opladen. We moeten naar boven 2 trappen op en hier hebben we de hele bovenverdieping voor ons zelf. We zetten een kopje koffie en praten nog even de dag door. Nog een week en dan zijn we al weer

thuis. Dan is het tijd voor de gebruikelijke dingen, er is een waslijn heel handig, waar we onze kleding kunnen ophangen. We lopen naar het centrum maar daar is niks meer te beleven. Alle winkels zijn al gesloten en erg veel horeca is er niet. We gaan maar weer bij een Italiaans restaurant eten. Ruud neemt lasagne en ik neem 2 voorgerechten. Een tomatensoep en Antipasti Bellissima, verschillende Italiaanse gerechtjes. Niet helemaal wat ik ervan verwachtte maar oké ik kan het ermee doen. Natuurlijk weer koffie na. Terug bij ons onderkomen gaan we aan tafel zitten en bekijken we of een route kunnen maken naar Oisterwijk voor a.s. Zondag. Via knooppunten moet dat lukken.

Op tijd weer naar bed, het is een lange hete dag geweest.

23. Woensdag 14 juni Winschoten – Appelscha 100.1km – 17.3 km/u Tot. 2084 km

We worden weer op tijd wakker en om 8 uur zitten we aan het ontbijt. Goed verzorgd, een eitje erbij, koffie, thee, kaas en lekker bruinbrood.

De fietsen weer startklaar en we kunnen op pad. We worden uitgezwaaid door de gastvrouw en heer. We hebben er al meer dan 2000 km opzitten. Vanuit Winschoten moeten we meteen het Winschoterdiep, een kanaal, oversteken en hier fietsen we langs tot in Hoogezand. Mooie fietsroute en we steken nog een paar keer het Winschoterdiep over.

We komen bij het Zuidlaardermeer en hier moeten we met het zelfbedieningsfietspontje van het Groninger Landschap het **Drentse Diep** oversteken. We fietsen verder over onverharde fietspaden door een mooi natuurgebied richting Haren. We hebben zin in koffie en komen via een ommetje in Haren waar we koffie kunnen drinken, met een lekkere koek erbij.

Vanuit Haren fietsen we een stukje langs het Hoornsemeer. Dit is een recreatiemeer ten zuiden van de stad Groningen. Het meer ligt op ca. 5 km afstand van het centrum van de stad. We fietsen

onderlangs de stad Groningen verder.

Op de grens van de provincies Groningen en Drenthe rijden we door het natuurgebied de Onlanden.

Ook door het Mensingebos is het prachtig fietsen. Het behoort bij Landgoed Mensinge in Roden, dat beheerd wordt door Staatsbosbeheer.

Net voor Appelscha fietsen we door het heidelandschap van het **Fochteloërveen**, één van de laatste hoogveengebieden van Europa. Ook weer een mooi stuk natuur.

Vandaag hebben we door prachtige natuurgebieden gefietst, zowel van Staatsbosbeheer als van Natuurmonumenten.

Om kwart voor vijf zijn we in Appelscha en is het even zoeken waar we moeten zijn voor onze overnachting. We hebben een tuinhuisje, stelt niet zoveel voor, maar het is netjes en schoon. We worden ontvangen met een kopje koffie en thee met een lekkere koek. We besluiten om op de fiets naar het winkelcentrum te gaan en daar kopen we koude schotel en nog iets van een salade voor ons avondeten. We gaan dan douchen en onze was kunnen we buiten te drogen hangen. Dan gaan we op het terras zitten eten met een klein flesje wijn en bier erbij, lekker op ons eigen plekje voor vanavond tenminste. Het smaakt prima en daarna wat schrijven, lezen en Ruud kijkt nog naar het voetballen. Zo is ook deze mooie warme fietsdag voorbij.

24. Donderdag 15 juni Appelscha – Vollenhove 77.6km – 16.9km/u 2162 km

Op de grens van Zuidwest Drenthe en Zuidoost Friesland, ligt een bijzonder natuurgebied. Het Nationaal Park **Drents-Friese Wold** is één van de grootste aaneengesloten natuurgebieden van ons land. Hier fietsen we vanuit Appelscha meteen doorheen, heuvelachtig, door bossen en heidelandschap, prachtig. Daarna weer door een vochtig nat landschap en we komen bij het riviertje de Lende. Hier kunnen we bij een kano verhuur bedrijf koffie drinken. Na de koffiepauze fietsen we langs het riviertje over de Lindendijk verder naar **Ossenzijl**.

Via het Nationaal Natuurgebied de Weerribben fietsen we bruggetje op en af langs de Kalenbergergracht, met een lang lint van oude huisjes erlangs. Op een bankje langs het water eten we ons brood. We fietsen door tot in Blokzijl en van hieruit gaat het langs het Vollenhovens kanaal naar Vollenhoven. We fietsen even door het plaatsje maar het stelt niet zoveel voor. Het is nog vroeg, kwart voor 3, en we gaan een terras opzoeken. Aan de rand van het dorp is een gezellig terras, er zitten wat jongeren en fietsers en we drinken er een lekkere Hertog Jan Weissbier van het vat. Ik loop nog een rondje om de kerk maar er is niet veel te zien. Op ons verblijf worden we

weer hartelijk ontvangen door de gastvrouw. We hebben een riant onderkomen helemaal voor ons zelf. De fietsen kunnen in de garage en van hieruit kun je naar boven. Er is een ruime zitkamer met keukenblok, slaapkamer en badkamer. We douchen en doen ons wasje en dat kunnen we buiten aan de droogmolen hangen, lekker gemakkelijk. We nemen de fiets mee wanneer we gaan eten in het restaurant waar we vanmiddag hebben gezeten. Terug bij ons verblijf maken we een kopje koffie en daarna gaan we zitten lezen met nog een wijntje en biertje erbij. We hebben nu al 2 dagen door zo'n mooie natuurgebieden gefietst, wat is Nederland toch mooi. Vandaag weer heet weer gehad maar heerlijk gefietst.

25. Vrijdag 16 juni Vollenhove – Epe 71.5km -17.0km/u Tot. 2233 km

We hebben goed geslapen en we zijn al weer op tijd uit bed en de boel is zo weer ingepakt. De tafel staat al gedekt wanneer we in de eetkamer komen. Het brood en beleg wordt gebracht en we kunnen zelf thee en koffie zetten. Na een goed ontbijt, de tassen naar beneden en op de fietsen en we kunnen op pad. Onze gastvrouw en heer laten ons uit en daar gaan we weer.

Het is heerlijk fietsweer, nog lekker fris. Het is lekker rustig en we komen bij het Zwarte Water dat we met een pont oversteken naar Genemuiden. We fietsen nu in Overijssel langs het Zwarte Water. In Hasselt drinken we koffie en maken een praatje met nog een stel fietsers. Hier gaan we het Zwarte Water over via een brug.

We fietsen richting Zwolle en voor Zwolle komen we bij het **Haersterveer**. Dit is het laatste handgetrokken kabelpontje van Nederland. Dit pontje over de Overijsselse Vecht is misschien wel het leukste pontje van Nederland. Voor slechts 0.69 € cent p.p. zijn we aan de overkant.

In Zwolle is het druk, er is een markt in de stad. Dat is altijd jammer want dan zie je zo weinig van de stad. Wanneer we Zwolle uit fietsen komen we bij de IJssel en die steken we over en gaat het verder naar Hattem, langs de stadspoort:

De Dijkpoort. We zijn nu in Gelderland. Vanaf Hattem fietsen we langs het Apeldoorns kanaal.

Bij Wapenveld vinden we weer een rustpunt waar tafels en stoelen staan. We

kunnen onder de parasol genieten van een kopje soep en ons brood. Van dit soort plekjes vind je hier nogal eens. Het is heerlijk warm weer, goed om te fietsen. Door het plaatsje Heerde gefietst, een druk plaatsje met veel winkels en horeca, dan nog een paar km en we zijn in Epe. Het is half vier en dus eerst het terras op voor een wel verdient biertje. We logeren weer bij vrienden op de fiets en hebben een mooi tuinhuisje met alles wat we nodig hebben. De gastvrouw laat ons binnen, ze heeft visite dus weinig tijd. Dat vinden we niet zo erg, we zetten een kopje koffie en thee voordat we gaan douchen.

We lopen naar het centrum, Het is er druk op de terrasjes en wij gaan naar een klein Chinees restaurant om te eten. Ruud eet een babi pangang met rijst en ik zoet zure kip met mihoen. We krijgen het op een bord geserveerd en het smaakt prima. Terug bij ons onderkomen zetten we nog een kopje koffie en gaan in de tuin zitten schrijven en lezen. Zo is deze dag al weer snel voorbij. Morgen naar Wageningen, we wilden naar Rhenen maar kunnen daar geen onderdak vinden.

26. Zaterdag 17 juni Epe – Wageningen 86.7km -17.1km/u Tot. 2320 km

Vanmorgen het ontbijt geserveerd op een dienblad in ons tuinhuisje. Het ziet er allemaal verzorgd en goed uit. Ook hier zetten we zelf een kopje koffie en thee. We hadden onze fietsen al klaar staan dus we zijn al snel weer weg. Dan eerst bij de Jumbo boodschappen doen en ook meteen voor morgen. Dan door het dorp linksom, rechtsom voordat we weer op de route zitten.

We zijn nu op de Veluwe, altijd mooi. Mooie fietspaden en een golvend landschap door de bossen en over de hei. In Garderen drinken we koffie en nemen er een lekker stukje taart bij. Het is weer aardig warm geworden en het is redelijk druk met fietsers.

Na onze lunchstop gaat het richting Renkum. Hier is een soort van carnavals optocht voor kinderen. Muziek, dans op straat door verklede kinderen en kinderen op wagens die snoep en ballonnen uitdelen. We gaan hier nog een cola drinken voordat we verder gaan naar Wageningen.

Het is ondertussen heet geworden en we fietsen langs de doorgaande weg naar ons hotel. We komen in Hotel De Wereld, het enige hotel waar nog plaats was. De fietsen kunnen op een afgesloten plaats achter het hotel waar ook enkele huurfietsen staan. We gaan douchen en dan meteen naar het centrum voor een biertje. We lopen richting station maar komen weinig tegen er is maar weinig reuring. Op sommige terrasjes staan de stoelen nog opgestapeld. Dan maar tegenover het hotel bij een borrelbar een biertje van het vat, niet erg gezellig maar wel lekker. Het is nog vroeg en we lopen wat rond en komen dan in een gezellig druk straatje met heel veel horeca. Hier gaan we op een terras bij een Italiaan een lekkere pizza eten. Het is er druk en gezellig, heel veel jongelui. Een biertje en wijntje erbij en zoals gewoonlijk drinken we een kop koffie na.

We hebben het wel gehad voor vandaag met dat hete weer en gaan terug naar ons hotel. Lekker even op bed liggen luieren en een route maken via knooppunten voor de rit van morgen. Dit is niet de geplande route maar we gaan naar Oisterwijk, voor de verjaardag van Jill en Mats. We willen ze verrassen. Het is onze laatste overnachting in een hotel, morgen slapen we bij de moeder van Jill.

We slapen nu dus in Hotel de Wereld. Het is het bekende hotel in Wageningen waar in 1945 de capitulatie werd getekend. Op 5 mei 1945 trof generaal Foulkes de Duitse kolonel-generaal Blaskowitz in de huidige '**Grote Capitulatiezaal**' om te onderhandelen over de overgave. Prins Bernhard was hierbij als bevelhebber van de Binnenlandse Strijdkrachten aanwezig. De Duitsers bleken bereid te capituleren en daarmee werd Hotel de Wereld in 1945 een 'Monument van Vrede en Vrijheid'. De overgave van de Duitse strijdkrachten had op 4 mei 1945 plaatsgevonden op de Lüneburger Heide in Duitsland door Admiraal Von Friedeburg ten overstaande van Veldmaarschalk Montgomery.

27. Zondag 18 juni Wageningen – Oisterwijk

83.2km -18.2km/u Tot. 2402 km

Vannacht slecht geslapen, er was veel lawaai, muziek en praten. We hebben geen ontbijt in het hotel, dus zetten we voor de laatste keer zelf koffie en thee en eten de laatste chocolade broodjes. Vanuit Wageningen fietsen we naar de Neder Rijn, die we over moeten steken met een fiets, voetveer. Dat ligt nog aan de overkant in Randwijk en vertrekt daar pas om 10 uur. We moeten drie kwartier wachten, we hadden wel gekeken of het pontje nog dienst deed maar niet hoe laat. Eenmaal aan de overkant gaat het verder over de dijk en dan richting Opheusden. Daar staat de Romeinse wachttorens "De Spees". We steken vanuit Dodewaard naar Druten de Waal over met een klein pontje dat vol gepropt wordt met fietsers. Er moeten 6 fietsen met bepakking op en een heel stel racefietsen. Het is volle bak en we staan hutje mutje. We hebben veel over de dijken gefietst, weinig afwisseling.

Weer verder over de dijk en nergens koffie, hebben er wel zin in. Het is wat bewolkt geworden, de zon laat het afweten. Dan nog een keer met een pontje mee vanuit Heerewaarden en wel over de Maas en de Lithse Ham. Hier kunnen we eindelijk koffie drinken. Wanneer we weer op de fietsen stappen lijkt het of het zal gaan regenen maar het blijft droog. We fietsen nog steeds over een dijk maar hier is wel meer afwisseling. Wat weilanden en huizen langs de dijk. Het gaat richting Den Bosch via Maren-Kessel, 't Wild, Gewande en Empel. We komen langs de Sint Jan en om twee uur zijn we Den Bosch voorbij en fietsen via het Bossche Broek naar Vught. In Haaren, dwars over het kermis terrein en dan komen we in Oisterwijk, waar de zon weer schijnt.

Bij ons logeeradres kunnen we ons douchen en omkleden. Als we bij Bas en Jill aankomen zijn ze niet helemaal verrast. Bas had zoiets van: het zou me niet verbazen als ze hier nog langs komen. Het was wel heel gezellig met z'n allen, kinderen en kleinkinderen en de andere gasten. We hebben gezellig bijgekleetst en zijn bij Roelie gaan slapen. Zo is aan deze dag ook weer een einde gekomen en het is een gezellige afsluiting geweest. Morgen nog een korte rit naar huis.

28. Maandag 19 juni Oisterwijk – Eindhoven 28.6km – 18.8km/u Tot. 2431 km

Voor het laatst de tassen weer ingepakt en aan de fietsen gehangen. We hebben goed geslapen bij Roelie, gezellig samen zitten ontbijten en nog wat nagepraat voordat we aan de laatste etappe beginnen. Het is bijna tien uur als we weer op de fiets stappen.

Wanneer we thuis zijn eerst de boel open gooien, het is erg warm in huis. Ons eigen bakje koffie zetten en dat smaakt weer prima.

Dan de tassen van de fietsen, leegmaken en opruimen. De wasmachine kan nu het wassen weer overnemen, wat een luxe.

We kunnen terug kijken op een heel mooie en fijne fietsvakantie, zonder ongelukken en ongemakken.

We hebben vier weken gefietst en geen regen gehad.

Dat hebben we in al de voorgaande fietsvakanties nog nooit eerder meegemaakt.

Volgend jaar?

